

[Glistrup]

Rationelt ville det derfor nok være at melde Danmark ud af UNESCO. I svaret bedes oplyst, hvilke udtrædelsesregler der er gældende, og hvilke argumenter der efter ministerens opfattelse gør sig gældende for og imod at bevare det danske medlemskab af UNESCO.

For det tilfælde, at debattens resultat bliver, at Danmark (indtil videre) forbliver som UNESCO-medlem, vil den hidtidige måde at organisere det danske UNESCO-arbejde på fjernt fra det danske parlament formentlig ikke være hensigtsmæssig under de ændrede forhold. Argumenter for og imod ændring af den hidtidige tingenes tilstand bedes også fremdraget i svaret.

Besvarelse (5/11 80):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

1. I henhold til en rigsdagsbeslutning den 11. juli 1946 blev Danmark medlem af UNESCO – Forenede Nationers særorganisation for undervisning, videnskab og kultur.

Organisationens formål er at bidrage til fred og sikkerhed ved at befordre samarbejdet mellem nationerne gennem undervisning, videnskab og kultur for derved at fremme den almindelige respekt for retfærdighed, for loven, for menneskerettigheder og for de fundamentale frihedsrettigheder, som ved Forenede Nationers pagt er tilsikret Jordens folk uden forskel med hensyn til race, køn, sprog eller religion.

I de forløbne 34 år har Danmark under skiftende regeringer og på grundlag af folketingets årlige bevillinger medvirket til at opfylde organisationens ideelle målsætninger. Det er denne regerings standpunkt, at Danmark fortsat aktivt skal deltage i dette vigtige internationale arbejde.

2. Undervisningsministeren har det politiske ansvar for varetagelsen af det danske medlemskab af UNESCO. Til at rådgive sig har ministeren i henhold til UNESCOs statutter nedsat en dansk nationalkommission, der også formidler kontakten mellem UNESCO og danske kulturelle institutioner. Kommissionens medlemmer repræsenterer skolen, universiteterne, forskningen, den faglige uddannelse, kunstarterne, bibliotekerne, museerne, presse og radio, ungdommen samt undervisningsministeriet, ministeriet for kulturelle anliggender og udenrigsministeriet.

Delegationen til UNESCOs generalkonference hvert andet år udpeges af undervisningsministeren, der selv er formand for delegationen.

For at sikre, at arbejdet i UNESCO integreres i dansk udenrigspolitik, har Danmark en fast delegation ved UNESCOs sekretariat i Paris. Hvervet varetages af to medarbejdere ved den stedlige danske ambassade.

Danmark er som nordisk repræsentant af UNESCOs generalkonference valgt som medlem af organisationens styrelsesråd i perioden 1978–83.

3. Som særorganisation har UNESCO i lighed med de øvrige særorganisationer (eksempelvis FAO, WHO, ILO) klart definerede opgaver, der ikke er pålagt andre organer inden for FN-systemet. Løsningen af disse opgaver sker i et vist omfang i samarbejde med andre FN-organer, hvilket måske af og til fejlagtigt kan give indtryk af dobbeltarbejde.

For et land som Danmark med et højt uddannelsesniveau og en avanceret forskning er det af særlig interesse at deltage i det verdensomspændende videnskabelige og tekniske samarbejde, som finder sted i UNESCO-regie.

4. Den omstændighed, at grupper af lande i UNESCO er i stand til at skabe flertal for deres synspunkter, bør ikke motivere Danmark til at forlade organisationen, men må tværtimod accepteres som en udfordring til sammen med landene inden for vor egen kulturkreds at forstærke indsatsen for at markere vore standpunkter og yde vort positive bidrag til at sikre, at arbejdet i organisationen fører til mål i samsvar med vore idealer og interesser.

5. Når det hævdes, at Danmark i UNESCO-samarbejdet udelukkende er repræsenteret ved embedsmænd, holder denne påstand som nævnt ikke stik, og når det anføres, at det danske UNESCO-arbejde udføres »fjernt fra det danske parlament«, er dette ikke rigtigt. Beretningen om den danske deltagelse i UNESCO-generalkonferencen sendes til medlemmerne af folketingets uddannelsesudvalg og kulturudvalg. Hverken regeringen eller nationalkommissionen har noget ønske om afstand til folketinget, tværtimod.

Med hensyn til den formodede fare for, at en embedsmandsdelegation ved sin stemmeafgivning i UNESCO-konferencer kunne på-